

recontracter samt Arbejdscontracter imellem Haandværksmestre og Svende skulle være stempelefrie.

U. Sæge: Man maa vistnok meget paa-
 sjønne den store Flid og den megen Tid, som
 den ærede Commission, der har behandlet dette
 Lovudkast, har anvendt derpaa. Denne Commis-
 sion blev, efter hvad der er os meddeelt, ned-
 sat i 1858, og at Sagen ikke kom til Behand-
 ling ifjor, var jo altsaa ikke Commissionens
 Skyld; den har vistnok opfyldt det den betroede
 Hverv med al Nidkærhed, og den har maaskee
 været noget bunden i sin Virksomhed ved finan-
 sielle Hensyn. Om det derimod er lykkeligvis
 Commissionen og derefter Regjeringen at træffe
 netop det Rette og paa en saa klar og tydelig
 Maade, som ønskeligt var, derom turde der vel
 være nogen Tvivl; jeg vil oprigtig tilstaae, at
 jeg for min Person har en ikke ringe Tvivl i
 saa Henseende. Hverken forekommer dette Lov-
 udkast mig saa simpelt og klart, som ønskeligt
 var, da det skal afløse en anden Lov, og heller
 ikke troer jeg, at det vil blive let forstaaeligt
 for Publicum i det Hele, saa at det uden videre
 derefter kan foretage Stempling. Det er blevet
 sagt af et æret Medlem (Klein), at man skal
 være forsigtig med at affasse og forandre gamle
 Skatter, da man engang var vant til dem, og
 at man skal sørge for at gjøre en saadan Lov
 som den nærværende saa lidt, generende for
 Publicum som muligt; men naar man nu tager
 fat paa en saadan gammel Lov — og det er
 jo ikke muligt at undgaae at forandre gamle
 Skattelove, ligesom det heller ikke er muligt at
 undgaae at komme med nye — saa forekom-
 mer det mig, at man ikke skal være for ængste-
 lig ved at gaae over til en heel ny Beskatnings-
 maade, ikke være for ængstelig med at vælge
 de forskellige Poster. Regjeringen har jo heller
 ikke haft den Ængstelighed, thi et Hovedpunkt
 i Loven, imod Commissionens Indstilling, er
 jo, at den vil lade Pantebreve stripe paa anden
 Klases Papir; det stemmer ikke med, hvad det
 ærede Medlem anførte, at man skal tage for-
 trinligt Hensyn til Finantsernes Tilstand og til
 hvad der er tilvant. Jeg betragter det som et
 Hovedpunkt ved det foreliggende Forslag, og
 naar vi see hen til, at første Klases Papir

hidtil har givet os en Indtægt af omtrent $\frac{2}{3}$
 af det Hele, og at der blandt dette første Klases
 Papir er en meget stor, jeg tør ikke sige en
 overveiende, thi jeg veed det ikke, men en meget
 stor Deel for Panteobligationer, saa bliver det
 et betænkeligt Spørgsmaal, om Thinget skal
 gaae ind paa for dem at nedsette første Klases
 Afgift til anden. Den ærede Minister har
 som en Grund dertil anført, at derved vilde
 Omsætningen kunne lettes; det gjør mig ondt,
 at jeg ikke kan være enig deri. Jeg vil strax
 tilstaae, at dersom ikke Transporter paa Gjælds-
 beviser blive frie, saa vil jeg for min Person
 ønske, at den hele Lov bliver taget tilbage.
 Jeg vilde gaae en ganske anden Vej, end der
 her er foreslaaet, og det maa maaskee være mig
 tilladt, med ganske saa Ord, saa kort jeg kan,
 at betegne den Vej, jeg vilde gaae. Jeg vilde
 affasse alle Klaser, jeg vilde see at faae saa
 saa Poster som muligt ind under Stempeloven
 til en høi Betaling, og saa mange som muligt
 ind til en meget lav Betaling. Jeg vilde f.
 Ex. sige; lad Skjøder og Panteobligationer og
 lignende bethdelige, høitidelige Documenter,
 med Hensyn til hvilke man nu engang er vant
 til, at de koste Meget, blive stemplede med et
 Mærke, der koster saa og saameget, inclusive
 alle de Afgifter, som nu ellers hæves, thi et
 Skjøde betaler jo foruden sit Stempel $\frac{1}{2}$ pCt.
 Afgift og pro mille Gebyr, for en Panteobli-
 gation betales der til Justitsfondet etc. — At
 det vilde jeg have indbraget under Stempet,
 saaledes, at den Priis, man havde at betale
 for Papiret, gjorde en Ende paa den hele For-
 retning, og dermed var man færdig. Jeg vilde
 ikke have nogen Betænelighed ved endog at
 sætte Prisen paa disse vigtigere Documenter
 lidt op, saaledes at Summen blev afrundet i
 Statskassens Favør; naturligtvis imod at man
 derved blev sat istand til at affasse den egent-
 lige Stempelafgift, med Undtagelse af den ganske
 lave 4 Skillings-Afgift, paa en Masse Papirer,
 saa at Folk ikke skulde være nødte til at gaae
 til en Jurist eller til en boglærd Mand for at
 faae at vide, hvad de skulle give ud til et
 Stykke Stempletpapir til den eller den Forret-
 ning. Jeg troer, at man ved at gaae den Vej
 vilde komme til en sikker Indtægt for Stats-
 kassen, uden at Finantserne risikerede synder-